

Stemmerett, uten verken å kunne snakke eller lese norsk

Utlendinger som har bodd ulovlig her i landet i tre år, og selv er over 18 år, kan stemme ved kommune- og fylkestingsvalg. Mange synes det er galt at folk som ikke er norske statsborgere skal være med på å bestemme hvordan landet skal styres.

En forutsetning for å delta måtte være at de i det minste forsto norsk, kunne lese norske aviser, forstå norsk radio og TV, altså skjønne hvordan det norske samfunnet virker og blir styrt.

I hvilke land ville nordmenn få stemmerett etter å ha bodd i landet i tre år og ikke kunne landets språk, kjenne landets historie, forfatning og styreform?

Å kunne norsk — altså kunne følge med i norsk samfunnsliv — er ikke noe krav. Tvertom, Utlendingsdirektoratet har gitt ut valgveiledning på bl.a. vietnamesisk, persisk, urdu, arabisk. Hvordan kan disse menneskene som ikke bruker og forstår norsk og mange dessuten har helt andre bokstaver enn våre, ha forutsetninger for å kunne stemme?

I denne saken har våre bestemmende myndigheter gått alt for langt.

Utlendinger kan bli norske statsborgere etter å ha bodd her i sju år.

I USA kreves det at man kan engelsk og at man kjenner hovedtrekkene i landets historie og forfatning. Egentlig ikke urimelig.

Men i Norge er det ikke noe krav at man må kunne norsk for å bli norsk statsborger. Heller ikke at en kjenner hovedtrekkene i vår historie og vår forfatning. Vi vil altså få norske statsborgere som ikke kan norsk — og som for øvrig ikke har noe ønske om å bli norske.

På sikt betyr det grupper som kulturelt, språklig og interessemessig vil være i motsetning til nordmenn flest, inntil de blir så sterke at de kan forlange f.eks. urdu sidestilt med norsk og samisk.

Våre bestemmende myndigheter har heller ikke i denne saken sett konsekvensen av hva det har funnet på. Det man kaller fargerikt fellesskap kan vise

seg, her som i andre land med ulike befolkningsgrupper, å bli et ubehagelig fargerikt motsetningsforhold.

Det er de neste generasjonene som vil få tyngden av problemene. At tidligere kolonimakter som Storbritannia og Frankrike har måttet tåle innvandring fra sine tidligere områder i den tredje verden, er kanskje ikke så rart. Kanskje heller ikke så rart at ingen av Englands fire hundre imamer talte mot Saddam Hussein under Golf-krigen. Men Norge har ingen slik gjeld til den tredje verden.

Stemmerett burde vært beholdt norske statsborgere, som kan norsk, uansett hvor de kommer fra. Det burde være et minstekrav.

Anton Olstad

100806